PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Matkasellin seinäkirjoitukset ovat kuin vankilan Facebook, moni on jättänyt sinne puumerkkinsä. **VALOKUVAAJA MARI JOUTJÄRVI**

12.03.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 6.45
ja laskee kello 18.16
Oulussa kello 6.47
ja laskee kello 18.10
Utsjoella kello 6.47
ja laskee kello 17.59

Päivän sana

12.3. Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti: jo ennen kuin Abraham syntyi – minä olin.” Silloin he alkoivat poimia kiviä heittääkseen niillä häntä. Joh. 8:58–59
13.3. Mutta eivät he totelleet minua, eivät ottaneet käskyäni kuuleviin korviinsa, vaan kulkivat omien ajatustensa, oman pahan ja paatuneen sydämensä mukaan. Jer. 7:24

Nimipäiviä

Tänään maanantaina: Reijo, Reko
Huomenna tiistaina: Erno, Ernesti, Tarvo

Mietelause

Hanki vihamiehiä vasta kun se on aivan välttämätöntä.

Jari Tervo

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, “Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

Lähimatkailusta kootaan esite kesäksi

Uutta lähilomailua ja -ruokaa mainostavaa Enjoy! Suomi -esitettä kootaan parhaillaan ensi kesän matkailukaudelle. Esite valmistuu toukokuussa. Siihen voi ilmoittautua mukaan maaliskuun aikana.

Ensimmäinen Enjoy! Suomi – Maakuntien helmet ja timantit -lähilomaesite ilmestyi keväällä 2011.

”Ensimmäisessä numerossa oli mukana noin 200 yritystä eri maakunnista”, kertoo esitettä kokoava yrittäjä **Tarja Ylönen** Markkinointi Ylönen Oy:stä.

Ylösen mukaan lähilomailu ja lähiruoka kiinnostavat kuluttajia. Suomesta on pitkään puuttunut koko maan kattava pienyritysten toimintaa esittelevä matkailu- ja lähiruokaesite.

”Olemme pyrkineet verkostoitumaan. Olemme tehneet yhteistyötä maakuntaliittojen ja Suomen maaseutumatkailuyrittäjien sekä Maakuntien parhaat -merkkiyritysten kanssa”, sanoo Ylönen.

Enjoy! Suomi -esite on jaoteltu maakunnittain. Sivuille tulee maakunnalliset lyhyet esittelyt, maakuntien kartat sekä luettelot maakuntien tapahtumista.

Mukana olevat yritykset on koottu maakuntakokonaisuuksiin ja myös suoramyyntitiloja esitellään uudessa esitteessä omilla maakunnallisilla palstoillaan.

Esite ilmestyy suomen lisäksi englanniksi ja venäjäksi. Suomenkielinen esite on luettavissa ympäri vuoden osoitteessa *www.enjoysuomi.fi*. Sivuille päivitetään kevään aikana myös muunkieliset versiot.

MT

TERVEENÄ TYÖSSÄ

Onnellinen mies

Olo on kuin aikaisempina elämäni parhaina hetkinä. Tässä iässä oli jo aika päättää, mitä isona aikoo tehdä. Irtisanouduin vakituisesta palkkatyöstä pari kuukautta sitten, ja sen jälkeen olen keskittynyt tekemään vain niitä asioita, joista pidän.

Nuorin lapseni (21 vuotta) tiesi tällaiselle toiminnalle lontoonkielisen nimenkin: Iskä downshiftaa! Ilkeämieliset taas kutsuvat sitä köyhäilyksi.

Itse olin tekemässä loppuelämäni hyvinvoinnin kannalta ainutlaatuista, yksilöllistä ratkaisua, ja se paljastuikin joksikin muoti-ilmiöksi. No ei anneta sen pilata hyvää fiilistä!

Ajatus oravanpyörästä hyppäämisestä tuli jo viisi, kuusi vuotta sitten, mutta en ollut silloin henkisesti tarpeeksi vahva toteuttamaan unelmaani, ja myös muut velvoitteeni estivät irtioton.

Stressi oli alkanut jo aiemmin syödä yöuntani. Aluksi työviikon suunnittelu alkoi sunnuntain ja maanantain välisenä yönä. Sitten vuosien saatossa seuraavan päivän suunnittelu alkoi edellisenä yönä, ja uni jäi liian lyhyeksi. Lopulta nukkuminen ei enää ollut ollenkaan sallittua, koska piti koko ajan suorittaa, vaikka valmista ei syntynytkään.

Yritin jaksaa seuraavaan vuosilomaan saakka, mutta kone hyytyi kaksi viikkoa ennen lomaa.

Seurasi kahdeksan kuukauden sairausloma, jonka aikana läheiset ihmiset, hoitohenkilöt ja lääkkeet saivat minut valmiiksi työelämään paluuta varten. Ilmeisesti minussa oli vielä jotain käyttökelpoista jäljellä – vallan uuden ihmisen tekeminenhän kestää yhdeksän kuukautta.

Työhön paluussa käytettiin pehmeää laskua. Alkuun tein puoltapäivää osasairauspäivärahan turvin, sitten nelipäiväistä työviikkoa pitämällä kertyneitä lomapäiviä silloin, kun mahdollista. Vähitellen päästiin taas täyteen työaikaan ja entisiin tehtäviin. Henkistä puolta on nyt hoidettu kaksi ja puoli vuotta viikoittaisilla terapiakäynneillä.

Masennuskokemuksesta oppineena ja henkisesti vahvempana ihmisenä päätin, ettei paluuta entiseen saa tapahtua.

Viime syksynä pidin lomapäivän valmistautuakseni huolella johtajan kanssa käytävään vuosittaiseen kehityskeskusteluun. Mietin tehtäviäni sekä tuntojani ja totesin, ettei näin voi jatkua. Ajattelin ensin, että vuoden vuorotteluvapaa olisi riittävä irtiotto.

Yön yli mietittyäni tulin siihen tulokseen, että hyvinvointini takaaminen vaatii järeämpiä toimia ja vain täydellinen irtautuminen riittää. Nyt elämä on raiteillaan ja stressi poissa. Toivottavasti ikuisesti.

Irtisanoutumiseni jälkeen olen saanut runsaasti rohkaisevaa tukea päätökselleni. Kukaan ei ole sanonut ainakaan ääneen, että hullu mies, kun irtisanoo itsensä ”vakaasta, hyväpalkkaisesta” päällikön virasta tällaisena aikana. Joku tosin saattaa pitää minua vähän onnellisena, ja se ilo hänelle suotakoon, mutta oikeasti olen onnellinen mies.

Olen päättänyt olla parempi ihminen ja parempi luomuviljelijä. Alkuvuonna minulle on kertynyt jo kuusitoista koulutuspäivää: luomua, ympäristöasiaa ja työhyvinvointia. Olen tehnyt suunnitelmia ja hankintoja tilani viljelyn monipuolistamiseksi.

Lisäksi olen tehnyt työtä viljelijöiden työterveyden, -turvallisuuden, työhyvinvoinnin ja jaksamisen edistämiseksi ja tätä ilosanomaa aion jatkossakin julistaa. Jaksamista ystävät!

SEPPO PUPUTTI
on luomuviljelijä ja agronomi

MARI JOUTJÄRVI

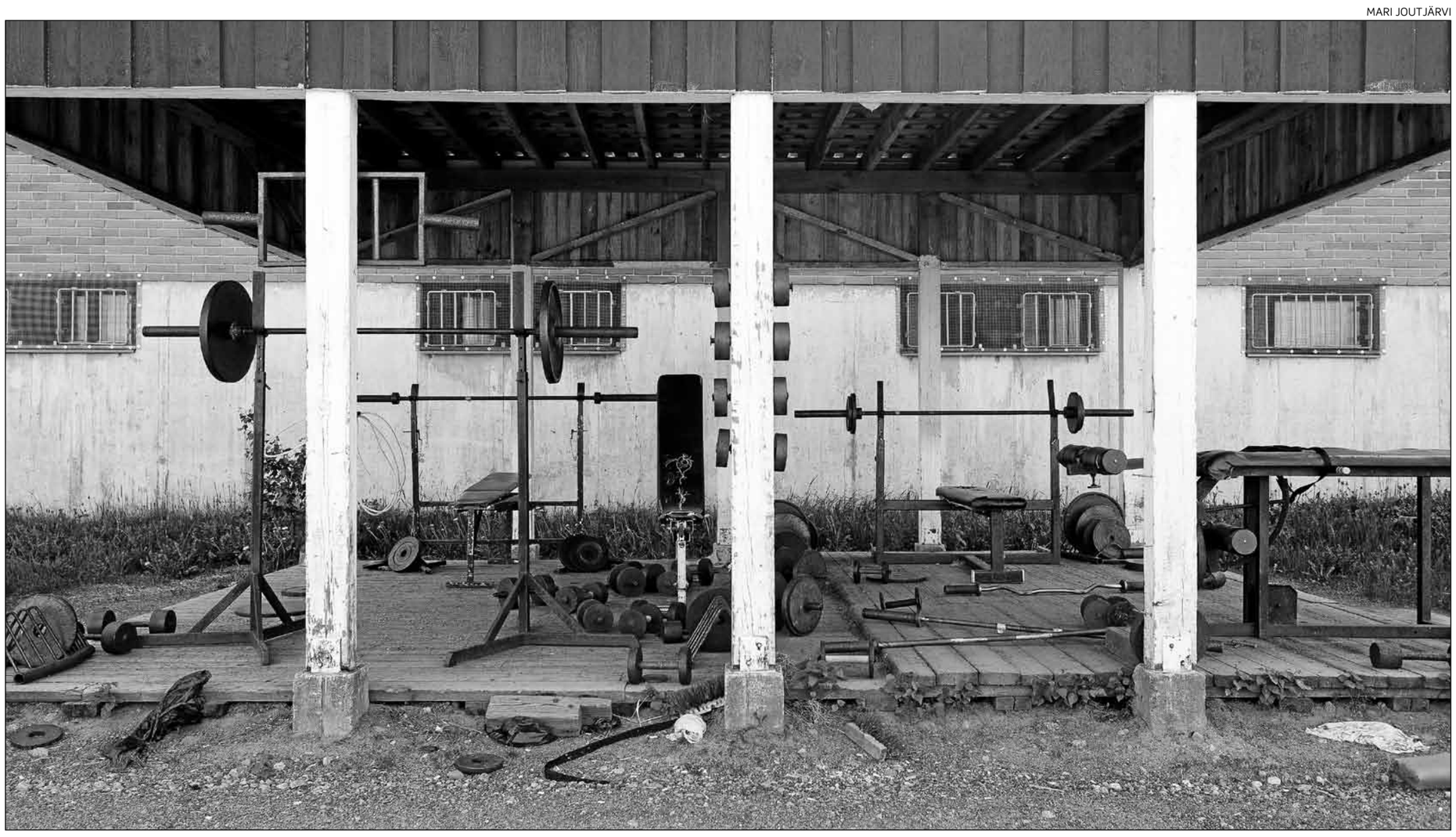

Kuntosali oli suosittu aktiviteetti vankien päivittäisellä tunnin ulkoiluajalla. Välineiden käytössä vallitsi tiukka hierarkia.

Konnunsuon hiljaiset hetket

Mari Joutjärvi ikuisti pitkään palvelleen Konnunsuon vankilan viimeisten vankien lähdettyä. Nyt rakennuksia remontoidaan maahanmuuttajien vastaanottokeskukseksi.

LAPPEENRANTA (MT)
Konnunsuon vankilan viime hetket -valokuvanäyttely avaa katsojalle palan maailmasta kalterien takana. Samalla se on ote lähihistoriasta, viime kesänä suljetun vankilan viimeisistä hetkistä alkuperäisessä käyttötarkoituksessaan.

”Halusin dokumentoida muutoksen ja tuoda esiin kontrastin kauniin ympäristön ja vankilan ankeuden välillä”, valokuvausta harrastava **Mari Joutjärvi** kertoo.

Näyttelyn 25 kuvassa on sellejä, piha-alueen karuja kuntoilulaitteita, näkymiä kalterien takaa sekä vankien lähdettyä jäljelle jääneitä yksityiskohtia.

”Matkasellin seinäkirjoitukset ovat kuin vankilan Facebook, moni on jättänyt sinne puumerkkinsä.”

Lappeenrannan teknillisen yliopiston tiloissa esillä olevan valokuvanäyttelyn järjestää Etelä-Karjala instituutti.

Sattuma-kortti sellin ovessa

Kuvissa nousee esille myös vankilan musta huumori. Otos, jossa erään sellin oveen on jätetty Monopolipelin Mene vankilaan -kortti, on yksi kuvaajan omista suosikeista. ”Siellä on osattu nauraa itselle.”

Ankeimpia kuvattavia olivat liikuntarajoitteisille tarkoitettu sairasselli ja vaarallinen yhdystunneli osastojen välillä.

”Halusin kuitenkin näyttää ikäviäkin asioita”, tutun vanginvartijan opastuksella vankilaan tutustunut kuvaaja kertoo.

Hän on harrastanut valokuvausta muutamia vuosia ja sai juuri Suomen kameraseurojen liiton Vuoden 2012 nuori kuvaaja -tittelin.

Joutjärven suosikkikohteita ovat ihmiset, mutta myös tyhjilleen jääneet rakennukset, kuten autiotalot ja sota-aikaiset korsut kiehtovat. ”On jännä katsoa, miten aika on pysähtynyt ja luonto alkanut ottaa valtaansa.”

Konnunsuon kuvaamisessa Joutjärveä viehätti myös pääsy johonkin, mihin kaikki eivät pääse.

Aikanaan alueen suurin luomutila

Näyttelyn viimeinen kuva on tyhjästä navetasta, jossa moni vanki pääsi aikanaan tutustumaan karjahoitoon ja ansaitsemaan pientä työpalkkaa.

Konnunsuon vankila oli toimiessaan Etelä-Karjalan suurin luomutila. Maata oli lähes 300 hehtaaria ja lisäksi tilalla kasvatettiin lihakarjaa ja lampaita.

Vankilakokonaisuus myytiin vuonna Royal House Oy:lle vuonna 2010. Karja lähti jo aiemmin ja pellot siirtyivät kahdelle yksityiselle viljelijälle viime vuonna. Samalla maat siirtyivät luomusta tavanomaiseen tuotantoon.

Varsinaisia vankilamaatiloja on Suomessa enää kaksi: Satakunnan vankilassa Huittisissa ja Pelson vankilassa Vaalassa.

Vankilan tunnusmerkit pois

1930-luvulla valmistunutta punatiilistä vankilaa remontoidaan parhaillaan turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskukseksi. Tiloista puretaan vankilan tunnusmerkkejä kuten kaltereita ja sisätilat muutetaan vastaamaan tavanomaista avointa vastaanottokeskusta.

Työn valmistuttua Konnunsuolle siirretään toiminta Joutsenon vastaanottokeskuksesta, joka vastaa valtakunnallisesti ihmiskaupan uhrien tai uhreiksi epäiltyjen auttamisesta.

Kiinteistöt mahdollistavat 200–450 paikan majoituskapasiteetin. Vankeja Konnunsuolla oli enimmillään noin kaksisataa ja työntekijöitä sata.

Joutjärven mielestä on hienoa, että kauniille paikalle maaseudun rauhassa löytyy käyttöä. ”Miljöö on upea.”

Toki mielessä polttelee myös, että kiinteistöä olisi kiinnostavaa päästä kuvaamaan uudelleen ja nähdä, miten se on muuttunut.

Vankilahuumoria sellin ovessa.

TERHI TORIKKA
Konnunsuon vankilan viime hetket -valokuvanäyttely Lappeenrannan teknillisen yliopiston Galleria-aulassa 12.4.2012 asti

LUKENUT MIES

Holorefleksiivinen ukkeli

Maailmanpolitiikan professori **Heikki Patomäki** on uusliberalismin tiukimpia suomalaisia kriitikoita. Tavanomaisen huutelun sijaan Patomäki tutkii asioita äärimmäisen teoreettisesti mutta onneksi julkaisee tunnollisesti.

Kansa ei tällaisia teoriaherroja liikaa rakasta. Patomäki sai viime eduskuntavaaleissa Helsingissä 1 200 ääntä, kun vaaliliiton kärkinimi **Paavo Arhinmäki** sai 17 000 ääntä. Epäilemättä Patomäen sanottava on kuitenkin kauaskantoisempaa.

Patomäen tuorein kirja on perin kaksijakoinen.

EU:n ajautuminen kriisiin on kuvattu rautaisesti. Tulevaisuuden näkymien kehittelyssä professori ponnahtaa pilvien yläpuolelle niin vauhdikkaasti, että harva ehtii tarttua takinhännästä kiinni.

On helppo olla yhtä mieltä, ettei loputtomien leikkausten ja deflaation noidankirnuun ajautuneella euroalueella ole tällaisenaan pitkää tulevaisuutta. Velkakriisin rinnalla Eurooppaa uhkaa ilkeä poliittinen vastareaktio uusliberalistien kurinpidolle.

Tulevaisuuteen Patomäki rakentelee kolmea vaihtoehtoa, mikäli EU ei täysin hajoa.

Hallitsevat uusliberaalit syventävät EU:n integraatiota liittovaltiota kohti jollain kokoonpanolla, mutta vinot valut eivät siitä korjaannu.

Toista vaihtoehtoa Patomäki kutsuu sosiaalidemokraattiseksi liittovaltioksi. Siinä mallissa demokratia ja kansalaisten hyvinvointi ohittaa budjettikurin ja kilpailukyvyn.

Patomäki tutkii asioita äärimmäisen teoreettisesti.

Patomäen porvarilliset kriitikot ovat huomauttaneet, että yhtä hyvin nykyinen EU:n komissio voisi muuttua demokraattiseen suuntaan. Ei siinä sosiaalidemokratiaa tarvita.

Patomäelle ilmeisesti rakkain malli on kosmopoliittinen EU. Euroopan instituutioita alettaisiin kehittää osana laajempaa globaalia kokonaisuutta.

On aivan oikein muistuttaa, että Eurooppa on pieni alue ja ettei pallon pinnalla voi olla luonnollista keskusta. Mutta jos Maailmalla on yhteinen parlamentti ja tuomioistuin, kyllä niistä jonkinmoinen valtakeskus muodostuu.

Patomäki myöntää, että yhteen kietoutunut maailma vaatii ihmisiltä holorefleksiivistä ymmärrystä. Hän uskookin, että yhä useampi näkee arkielämänsä osana maailmanlaajuisia kehityskulkuja ja sosiaalisia rakenteita.

PEKKA ALAROTU
Heikki Patomäki: Eurokriisin anatomia. Mitä globalisaation jälkeen? 222 sivua. Into.

KUVA: MIKKO TIRKKONEN